

In een roes van verbondenheid

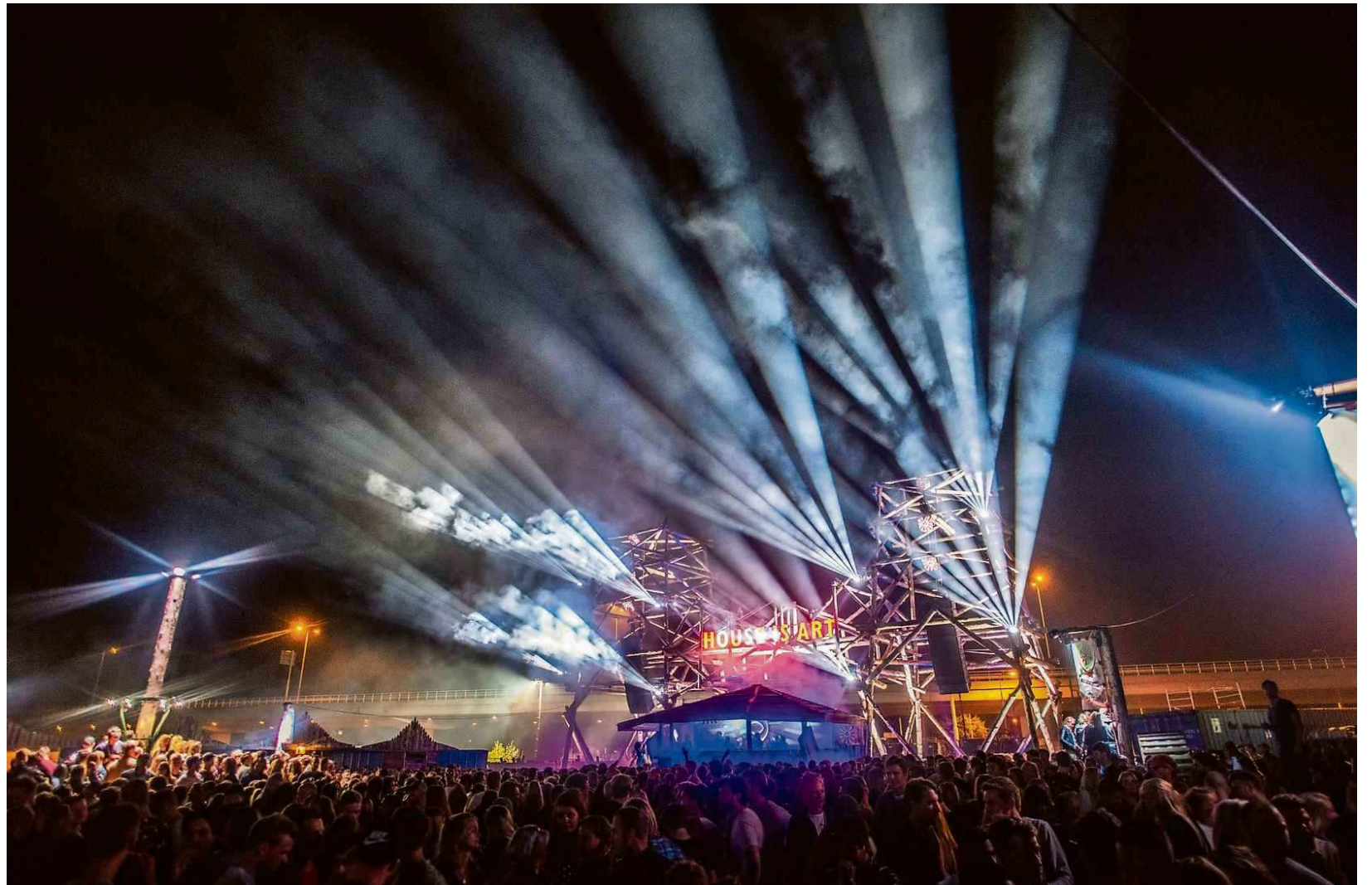
De uitverkochte derde editie van Paradigm Festival op het voormalige Suikerunie-terrein in Groningen trok drie dagen lang duizenden liefhebbers van elektronische muziek.

JOB VAN SCHAİK

Er zijn meer mensen die de laatste buien hebben afge wacht, zaterdagmiddag. De rij naar de ingang van het festivalterrein strekt zich om half vijf uit tot de loopbrug over het Hoendiep. Wachtijd: ruim een half uur. Er valt nauwelijks een onvertogen woord en 'achterdringen' is populairder dan voordringen, zoals een van de wachtenden constateert. De sfeer is goedmoedig en relaxed en zo ondergaat iedereen ook het fouilleren bij de ingang. De tweede dag van het driedaagse dancefestival in Groningen kan beginnen.

„Hé, je bent er ook! Wat fijn! Welkom!” De Groet Route die over het grind van het voormalige Suikerunie-terrein naar de buitenpodia leidt, tovert automatisch een glimlach op het gezicht. Het is de eerste theatrale processie van vrolijk uitgedoste mensen, waarvan er later op de avond meer zullen volgen. En ook al weet je dat de high fives en warme handdrukken gespeeld zijn: het werkt. Op Paradigm Festival heerst vredige verbondenheid, gestimuleerd door de overall en almaar voortbeukende vierkwartsmaat.

Voordat de zes grotere podia in zicht komen, is daar eerst de brede straat met winkeltjes, technologische innovaties van Innofest en de drie kleine podia van de Electronic Music Society, de creatieve broedplaats van Paradigm. Hier kun je ook kennismaken met nieuwe Groningers. Bijvoorbeeld door de voorstelling bij te wonen van Zuhause, met verhalen van vluchtelingen over het verlaten van je geboortegrond en de zoektocht naar nieuwe verbintissen. Of door een broodje falafel te

Het hoofdpodium van Paradigm Festival: 'House is art'. FOTO'S KNELIS

eten bij het Syrische eettentje.

Ook staat er de caravan van Bedrijf de Wijsheid, waar Margit Eelbren Vegter bezoekers aan het filosoferen brengt. „Dit is een plek waar je zonder oordeel je eigen leven en denken kunt onderzoeken”, zegt de filosofisch practicus. „Ik luister en stel vragen, zodat je zelf gaat filosoferen. Ik geef geen antwoorden.” Later leidt Vegter in de EMS Tent een groepsdiscussie met als thema: 'Wat is spiritualiteit?' Ook een vraag die geen antwoord behoeft, maar waarbij in de gesprekken begrippen als 'zelfkennis' en – daar is ie weer – 'verbondenheid' komen bovendrijven.

Maar het gaat natuurlijk om de muziek. De grootste namen in de scene staan vandaag op Dance Valley in Spaarnwoude, Paradigm is een festival voor de liefhebbers. Op het hoofdpodium bij de ringweg, met in neonletters de slogan 'House is art', staan de bekendste dj's. Tobi Neumann weet aan het begin van de

avond de stemming er al aardig in te krijgen, al zitten veel bezoekers, rillend van de avondkilte, vooral te kletsen op de tribune. Dancepubliek kijkt niet naar het podium, waar ook niet veel te zien is, maar naar elkaar.

Als het even te koud wordt, vlucht je gewoon de Romney-loods in of de Club Stage. Daar deinen op Paradigm de lichamen in verbondenheid op de hardere varianten van house en techno. Hoogtepunt van de avond is misschien wel de set van de Groninger dj Maarten Westra, beter bekend als Dither. Dit is beuken met een missie. Het contrast met de jongens van Hemmes, die buiten in de zandbak van Da Vinci meer de soul-, funk- en discobeats opzoeken, is groot.

„Even een ballonnetje ophalen en dan het bos in”, zegt een meisje tegen een vriendin, als de duisternis is ingevallen. De ballonnen met lachgas zijn mateloos populair op Paradigm. En andere partydrugs ook, gezien de enorme waterconsumptie.

'Partydrugs geven een eenzame vorm van geluk'

Hoe later op de avond, hoe groter de ogen. „Een pilletje hoort erbij”, hoor je overall. Feit is dat de sfeer er alleen maar vriendelijker op wordt, wat ook te maken zal hebben met de afwezigheid van overmatig alcoholgebruik. Op de bospaden rond het sfeervolle Forest Stage zitten overall mensen te chillen. Nergens klinkt een wanklank en zelfs wildplassers zijn zeldzaam.

Toch moet het anders, zegt Schelte Meinsma, eerder op de avond. De ondernemer biedt met zijn 'hobbyproject' VRroom op Paradigm digitale geluks- en drugservaringen aan. In zijn truck kun je met een vr-bril op bijvoorbeeld een lsd-trip maken. „Ik

streef naar festivals zonder drugs en alcohol, als nieuwe trend”, zegt Meinsma. Pilletjes activeren alleen maar wat al in ons brein aanwezig is, stelt hij. „Ik wil mensen tools geven om dat te empoweren”, zegt hij. „Met zo'n bril doe je het zelf.”

Meinsma is ervan overtuigd dat virtual reality-ervaringen beter zijn dan de chemisch opgewekte roes. „Je wordt heel vrolijk van partydrugs, maar het een eenzame vorm van geluk. Het is individueel. Iedereen vindt elkaar aardig, maar er is geen echte verbondenheid.” Misschien heeft hij gelijk, maar als Sandrien op het hoofdpodium de avond buiten afsluit met haar dromerige, weemoedige klanken, is de conversatie nog allerm minst stilgevallen. De eenzaamheid beperkt zich hier ogenschijnlijk tot een vol glas bierglas dat is verlaten door zijn koper, en een ontglijpt ballonnetje dat voorbij dwarrelt.

Het feest binnen moet dan nog beginnen.

Het Forest Stage in het bos bij de ringweg.

Dither: beuken met een missie.